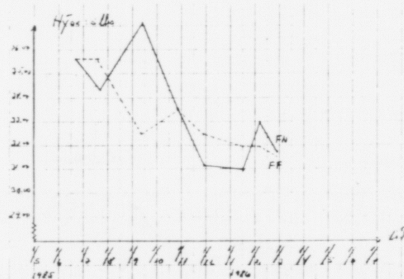

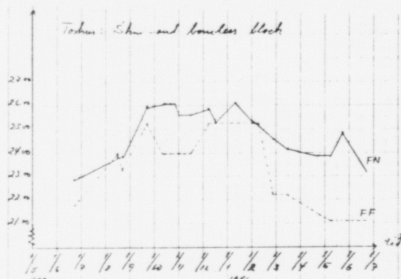
Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður:

Fiskasølan kann læra av flakavirkinum í Nólsoy

Rakstrarúrslitið hjá flakavirkinum í Nólsoy tað tíðina, tað ikki hevur verið limur í Fiskasøluni, er prógv um, at tað eru aðrir vegir at selja fisk enn gjøgnum Fiskasøluna. Fiskasølan kundi lært av hesum og latið limir sínar selt ein part av fiskinum uttan um Fiskasøluna.

Hýsa 5 pund. Viðhvert hevur Fiskasølan kunnað selt hesa vøru dýrari enn flakavirkid í Nólsoy. Men fleiri tíðarskeið hevur flakavirkid í Nólsoy ligið væl omanfyri í prisi.

Toskur, blökkur uttan skraðu og bein. Flakavirkid í Nólsoy hevur alla tíðina fingið nógv meira fyri hesa vøru, men Fiskasølan hevur megnað at selt hana fyri.

Hetta sigur Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður. Hann heldur tað ikki vera nokur tilvild, soleiðis sum Birgir Danielsen, fiskasølustjóri, skrivaði herfyri í blaðnum hjá Fiskasøluni Okkara millum. Tí so skuldi tað eisini verið av tilvild, at onnur virki, sum hava selt uttan um Fiskasøluna, hava fingið meira fyri fiskin.

— Eg kann geva Birgiri Danielsen rætt í, at tað hevur verið ein fyrimunur fyri flakavirkid í Nólsoy, at avreiðingarprisin verður ásettur eftir framleiðslumynstrinum hjá teimum fiskjum, sum eru limir í Fiskasøluni, og sum hava selt fiskin biligari. Tað er ein orsök til, at

virkið í Nólsoy hevur havt so stórt skiftisavlop, sigur Vilhelm.

Onnur somu fyrimunir

Hetta er ikki fyrsta dømi um, at tað hevur loyst seg betur at selt uttan um Fiskasøluna. Sambært tí, ið kom fram á rættarfundinum, tá Fiskasølan stendur einum flakavirkid, einum limi, sum hevði selt uttan um, hava øll flakavirkini selt størri ella smærri nøgdir uttan um Fiskasøluna. Og tey hava tað øll havt somu fyrimunir sum flakavirkid í Nólsoy.

Eitt annað dømi, sum Vilhelm Johannesen nevni, er Kovin í Sandavági. Tá virkið byrjaði í 1982, sum limur í Føroya

Fiskasølu, fekk tað at vita, at 15,60 kr. kundu fáast fyri kilo av lidnum rogni. Men tá trý ár vóru farin, var avrokningarprisin í miðal 9,75 kr. fyri kilo. Kv vindi sær síðan til eina fyrirøktu í Danmark, sum kundi geva væl meira fyri rognini í ár, men tá var Kovin komin í so stóra skuld, at virkið mátti gevast. Sama pris hevði danska fyrirøktan kunnað givið Kovanum í ár.

Hægsta skiftisavlop

— Hetta visir, at tað eru aðrir vegir at selja fisk

enn gjøgnum Fiskasøluna. Og hvussu vikur og vendir, so stendur eftir, at flakavirkid í Nólsoy er tað virkið, sum hevur hægsta skiftisavlop.

Skuldi flakavirkid í Nólsoy selt gjøgnum Fiskasøluna var treytin, at virkið gjørdist limur í Fiskasøluni og læt allan fiskin til Fiskasøluna at selja. Fiskasølan vildi ikki selja fyri virkið uttan so, at tað bleiv limur. Men Landsstýrið helt tað ikki vera rætt at gerast limur, sigur Vilhelm Johannesen.

Hann heldur, at Fiskasølan átti at lært av teimum royndunum, sum gjørdar eru. Fiskasølan

átti at latið limir sínar selt ein part av fiskinum uttan um, tí fyri smærri nøgdir ber til at fáa meira fyri fiskin. Hevði Fiskasølan loyvt tí, hevði heildarúrslitið av feroysku fiskasøluni verið væl betri, sigur Vilhelm Johannesen.

Ringastu umstøðurnar

— Og so mugu vit eisini minnst til, at flakavirkid í Nólsoy er illa útgjørt í mun til tey flestu av hinum flakavirkjunum, og arbeiðsumstøðurnar eru ógvuliga vánaligar. Men arbeiðsfólkið og leiðslan á virkinum hava gjørt eitt

gott arbeiði, sigur Vilhelm Johannesen.

Tað er bara fyrbils, at Landsstýrið hevur fingið heimild frá Løgtinginum atw reka flakavirkid í Nólsoy. Hetta var gjørt, fyri at virkið ikki skuldi liggja stilt. Avlopið er tað mesta farið til at gera ábøtur á virkinum.

Tá búgvíð er gjørt upp eftir líkvidasjónina, kann virkið seljast. Tað verður væntandi um nakrar mánaðar. Vilhelm Johannesen sigur, at hann hevur frætt, at onkur fyrispurningur hevur verið um at keypa flakavirkid í Nólsoy.

randi

Flakavirkid í Nólsoy

Vilhelm Johannesen, landsstýrismaður, heldur, at Fiskasølan eigur at lata limir sínar selja ein part av fiskinum sjálv

Klaksvíkar býráð var boðið við til Haraldssunds

Kunoyar bygdarráð og ikki Landsstýrið skipaði fyri samkomuni

Dagblaðið brigslar í gjár Landsstýrinum, at Klaksvíkar býráð ikki var boðið við til samkomuna leygardagin, tá Borðoyggjin og Kunoyggjin alment vóru samanbundnar. Dagblaðið hevur eisini ílt av, at tað var „...Heini O. Heinesen, vanligur tingmaður fyri Norðoya (tjóðveldið) og tí ikki nátturliga nakar fyriskipari av almennum 'samkomum'...“ sum boðaði býráðsformanninum frá samkomuni. Dagblaðið skriver um „tvørrandi fólkskikk ella rætt og slætt frekleika“.

Christian Olsen, býráðslimur í Klaksvík, heldur hetta vera ógvuliga ljótar skuldsetingar, sum Dagblaðið kemur við.

— Landsstýrið hevði einki við samkomuna at gera. Tað var Kunoyar bygdarráð, sum skipaði fyri. Og tí var tað Heini O. Heinesen, bygdarráðsformaður, sum boðaði Klaksvíkar býráði frá, sigur Christian Olsen.

— Sannleikin var, at leygardagin, tá samkomun var, vóru vit bara tveir býráðslimir heima, Alvar Zachariassen og eg sjálvir.

Og vit vóru báðir við til samkomuna sum umboð fyri býráðið. Og tað stendur í Dagblaðnum, var Jógvan við Keldu, býráðsformaður, staddur á Zarepta í Vágum. Men mær vitandi er ferðasambandið so gott, at vildi hann vera við, so hevði tað borið honum til at komið fram. Men hann kom ikki, og tí bleiv tað til, at bara tveir úr minnilutanum umboðaðu Klaksvíkar býráð.

Tað var annars ein hátíðarlig løta í Haraldssundi, har triggir lands-

stýrismenn vóru við, Vilhelm Johannesen, Lasse Klein og Niels Pauli Danielsen, ið vóru gestir, og somuleiðis lögtingsumboðini, sigur Christian Olsen.

Hann heldur tað vera ógvuliga ljótt av Dagblaðnum á henda hátt at leggja eftir einum litlum bygdarráði. Boðini um samkomuna komu seint, men í einum bygdarsamfelagi er vanligt at taka tað, sum tað kemur, sigur Christian Olsen.

randi